

РЕШЕНИЕ

№ 912

гр. Шумен, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, IX-И СЪСТАВ, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър П. Димитров

при участието на секретаря Татяна Б. Тодорова
като разгледа докладваното от Димитър П. Димитров Гражданско дело №
20233630100047 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „В. инженеринг“ ООД
гр. София, против Х. Г. П. от гр. Шумен, в която е предявен осъдителен иск,
за сумата от 650 лв. представляващо обезщетение за неспазено предизвестие,
произтичащо от Трудов договор, с правно основание по чл. 221, ал. 2 КТ,
ведно с искане за присъждане на законна лихва върху вземането, считано от
датата на исковата молба – 09.01.2023 г. до окончателното плащане, както и
насрещно възражение за прихващане за сумата от 247.60 лева с правно
основание чл. 128, ал. 2 КТ.

Ищецът обосновава исковата си претенция твърдейки, че по силата на
Трудов договор № 1565/05.10.2021 г., сключен за неопределен срок,
ответникът заемал длъжността „оператор, пътно-строителни машини“, с
уговорено месечно брутно трудово възнаграждение в размер на 650 лева. За
периода от 18.10.2021 г. до 22.10.2021 г. включително, без да бъдат посочени
обективни пречки ответникът не се явил на работа повече от два
последователни работни дни, поради което на 31.03.2022 г., чрез Нотариус, му
било връчено Искане за даване на писмени обяснения по чл. 193, ал. 1 КТ. На
01.07.2022 г. отново чрез Нотариус му била връчена Заповед №
1075/19.04.2022 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и за
прекратяване на трудовото правоотношение, на основание чл. 330, ал. 2, т. 6
КТ, според ищеца съобразно тежестта на извършеното дисциплинарно
нарушение, т. е. съгласно изискванията на чл. 189, ал. 1 КТ. Счита, че
ответникът дължи обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение
за срока на предизвестieto в размер на 650 лева. Моли съдът да постанови
решение, с което да осъди ответника да му плати сумата от 650 лева,
представляваща обезщетение на основание чл. 221, ал. 2 КТ за неспазен срок

на предизвестие при прекратяване на трудовия му договор, ведно със законната лихва върху сумата от датата на исковата молба – 09.01.2023 г. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез назначения му особен представител, подава писмен отговор на исковата молба. Намира искът за допустим и доказан по основание доколкото заповедта за дисциплинарно уволнение не е оспорена в законовия срок, поради което не оспорва фактическите твърдения. Оспорва размера на иска, като счита, че претендираното обезщетение е в завишен размер и следва да бъде намалено с дължимите от ищеца суми за трудово възнаграждение за отработените през м. октомври 2021 г. 8 работни дни (от 06.10.2021 г. до 15.10.2021 г. вкл.), в брутен размер на 247.60 (двеста четиридесет и седем лева и шестдесет ст.) лева, изчислени по реда на чл. 228, ал. 1 КТ вр. чл. 19, ал. 1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. В този смисъл прави възражение за прихващане, обосновано с твърдението, че с исковата молба не са представени доказателства за платено трудово възнаграждение за отработените от ответника дни през м. октомври 2021 г.

В хода на проведеното по делото съдебно заседание, ищецът поддържа молбата. Ответникът, чрез назначения му особен представител, поддържа отговора.

Съдът, като взе предвид представените доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено от фактическа страна следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че с Трудов договор № 1565/05.10.2021 г. /л. 4/ ответникът е бил назначен при ищеца на длъжността „оператор, пътно-строителни машини“, месторабота „обекти на В. инженеринг“ ООД, с код по КИД 83422008, със срок на договора „безсрочен“, с 8 часа дневно работно време и основно месечно трудово възнаграждение от 650 лева. Страните договорили срокът на предизвестието при прекратяване на трудовия договор да е еднакъв и за двете страни, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 6 КТ и се определя на 30 /тридесет/ дни.

По делото е представена и длъжностна характеристика на ответника /л. 6/

Работодателят, чрез нотариус С. С., е изпратил до ответника искане за даване на писмени обяснения по чл. 193, ал. 1 КТ за неявяване на работа в продължение на повече от три последователни работни дни /л. 10/. Искането не е получено от работника, като по данни на връчителя лицето не живее на посочения адрес - Протокол за връчване от 02.03.2022 г. /л. 17/ и Протокол за връчване от 31.03.2022 г. /л. 18/.

Със Заповед № 1075/19.04.2022 г. /л. 24/ на ответника е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 187, т. 1 КТ и чл. 190, ал. 1, т. 2 КТ, вр. чл. 188, т. 3 КТ за неявяване на работа пет

последователни дни: 18.10.2021 г. – 22.10.2021 г. без да е посочил причина и трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ - Заповед № 1075/19.04.2022 г. /л. 22/. Заповедта е изпратена на ответника чрез нотариус С. С.. От Протокол за връчване /л. 28/ и Протокол за връчване /л. 29/ се установява, че на 13.05.2022 г., 21.05.2022 г., 25.05.2022 г. 11.06.2022 г. и 16.06.2022 г. ответникът не живее на постоянния си адрес: гр. Шумен, ** и на настоящия си адрес: ***, поради което е залепено уведомление по чл. 47 ГПК.

Представени са и други неотносими към правния спор писмени доказателства.

При така установените фактически обстоятелства, от правна страна съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 221, ал. 2 КТ при дисциплинарно уволнение работникът или служителът дължи на работодателя обезщетение в размер на brutното си трудово възнаграждение за срока на предизвестие – при безсрочно трудово правоотношение, и в размер на действителните вреди – при срочно трудово правоотношение. Следователно основателността на иска по чл. 221, ал. 2 КТ, при безсрочно трудово правоотношение, е предпоставено от установяване от ищеца - работодател, при условията на пълно и главно доказване, че страните по спора са били обвързани от валидно трудово правоотношение, което е прекратено едностранно от работодателя чрез налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, датата, на която е прекратен трудовия договор, уговореният срок на предизвестие и размера на последното получено от работника брутно трудово възнаграждение.

По делото не се спори, а и от събраните доказателства еднозначно се установява, че считано от 05.10.2021 г. страните са били обвързани от безсрочно валидно трудово правоотношение, както и, че за неявяване на работа през периода от 18.10.2021 г. до 22.10.2021 г. на работника е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Съгласно разпоредбата на чл. 335, ал. 1 КТ трудовият договор се прекратява писмено, като ал. 2, т. 3 предвижда, че при прекратяване без предизвестие – правоотношението се прекратява от момента на получаване на писменото изявление за прекратяване на договора. С Решение № 22/04.02.2014 г., ГД № 3146/2013 г., III г. о. на ВКС, е прието, че когато трудовият договор подлежи на прекратяване без предизвестие, заповедта за уволнение поражда действие от връчването ѝ /освен ако е нея не е посочено друго/ и към този момент се прави преценка за законността ѝ. С Решение № 226/30.10.2017 г., ГД № 4471/2016 г., IV г. о. на ВКС, е разяснено, че за да породи правно действие, писменото изявление на работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение трябва да достигне до работника.

Писменото изявление на работодателя за прекратяване на трудовия договор може да бъде връчено лично срещу подпис на лицето или чрез пощенска услуга – чрез изпращането на препоръчано писмо с обратна разписка; за да е осъществено надлежно връчване по пощата не е необходимо то да е извършено лично на получателя; редовно е и всяко друго връчване,

което е допустимо съобразно общите правила, уредени в чл. 42 и чл. 44 ГПК, съобразно специалния закон – чл. 36 ЗПУ, както и при връчване чрез нотариална покана. Следователно нотариусът може да фингира връчване на покана, ако са осъществени предвидените от чл. 47 ГПК факти, като в случай, че те не са осъществени, не може да се приеме, че е налице редовно връчване т. е. разпоредбата на чл. 47 ГПК е приложима и в нотариалните производства при връчване на нотариални покани по реда на чл. 50 ЗННД и чл. 592 ГПК – в този смисъл е Р. № 71/28.04.2022 г., ГД № 2681/2021 г., 4 т. о. на ВКС.

В настоящия случай работодателят е възложил връчване чрез нотариус С. С., който е установил, че ответникът не живее на постоянния си адрес: гр. Шумен, ** и на настоящия си адрес: ***, поради което нотариалната поканата е връчена по реда на чл. 47 ГПК. Следователно следва да се приеме, че с достигане на изявлението на посочения от работника адрес, работодателят е изпълнил задължението си за връчване на заповедта за прекратяване на трудовия договор и тя е породила правно действие. В този смисъл са: Р. № 283/06.04.2010 г., ГД № 5078/2009 г., III г. о. на ВКС; Р. № 39/09.02.2012 г., ГД № 410/2011 г., III г. о. на ВКС; Р. № 35/07.05.2012 г. ГД № 1877/2010 г., IV г. о. на ВКС и Р. № 148/02.12.2016 г., ТД № 2072/2015 г., I т. о. на ВКС. Връчването на заповедта за уволнение не само прекратява трудовото правоотношение, но поставя и началото на срока по чл. 358, ал. 2, т. 1 КТ за предявяване на иск за отмяна на уволнението, в който работникът може да наведе доводи за незаконосъобразност. По делото липсват доказателства, нещо повече, липсват и твърдения, че посочената заповед за прекратяване на трудовото правоотношение е била оспорена по съдебен ред. Следователно, тя е породила правните последици към които е насочена. Датата, на която е прекратен трудовия договор, следва да се счита датата на изтичане на двуседмичния срок по чл. 47, ал. 2 ГПК, който за уведомлението по чл. 47 ГПК на адрес ***, е 30.06.2022 г..

Предвид безсрочността на трудовото правоотношение размерът на дължимото обезщетението се съизмерва с размера на последното получено от работника брутно трудово възнаграждение, за уговореният срок на предизвестие, който е 30 /тридесет/ дни – чл. 7 от Договора и възлиза на 650 лв., от което следва да бъде прихванато неплатеното трудово възнаграждение за осем работни дни от м. октомври 2021 г. в размер на 192,15 лева, в какъвто смисъл е отговорът на ищеца по насрещното възражение за прихващане от процесуалния представител на ответника. Предвид изложеното искът следва да бъде уважен в размер на 457.85 лева и отхвърлен до пълно предявения размер от 650 лева, като погасен чрез прихващане.

Относно разноските:

Изходът на делото при настоящото разглеждане на спора и релевираното от ищеца искане за присъждане на реализираните в хода на делото съдебно деловодни разноски до приключване на устните състезания по него, подкрепено с ангажираните за целта доказателства, обуславят

основателност на искането в доказаните параметри, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. Ответникът следва да бъде осъден да плати на ищеца сумата от 316.97 лв., съобразно уважената част от предявените искове.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

Осъжда Х. Г. П., с ЕГН ***** и постоянен адрес: гр. Шумен, ***, да плати на „В. инженеринг” ООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. София ***, сумата 457.85 (четирисотин петдесет и седем лева и осемдесет и пет стотинки) лева представляваща обезщетение за неспазено предизвестие, произтичащо от Трудов договор, платима по банкова сметка IBAN: BG69PRCB92301007998320 BIC:PRCBBGSF, с титуляр „В. Инженеринг“ ООД, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на предявяване на исковата молба – 06.01.2023 г. до окончателното плащане, на основание чл. 221, ал. 2 КТ, като за разликата до предявения пълен размер от 650 лв. оставя без уважение, като неоснователен поради погасяване чрез прихващане.

Осъжда Х. Г. П., с ЕГН ***** и постоянен адрес: гр. Шумен, ***, да плати на „В. инженеринг” ООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. София ***, сумата 316.97 (триста и шестнадесет лева и деветдесет и седем стотинки) лева пред разноски пред настоящата инстанция, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Шуменски окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____